

Pura dylanita (10)

À

Belda i Sanjosex, a la passada Fira Mediterrània de Manresa. Foto: Josep Tomàs / Fira Mediterrània

Quin gran disc és el *Desire*, un dels millors en tota l'obra poètica i cantada de **Bob Dylan**, amb una llarga balada de gàngsters, "Joey", que avança al llarg d'onze minuts com un riu mandrós. La gràcia narrativa d'aquesta i moltes altres cançons se cimenta en tota la gent del folk revival, unes persones que van alletar el cadell **Dylan** i que al seu torn van tenir un important punt d'ancoratge: els discos de l'*Anthology of American Folk Music* editats per **Harry Smith** i el segell Folkways el 1952. Aquesta col·lecció, agrupada en tres volums temàtics (balades, música social i cançons quotidianes), reunia i rescatava de l'oblit antigues gravacions de música popular fetes entre els anys 1927 i el 1932, i va ser una baula cabdal perquè el folk florís als Estats Units entre final dels cinquanta i principi dels seixanta.

El web del projecte *Càntut*. Cançons i músiques dels avis et rep amb unes reflexions d'**Alan Lomax** que tenen molt a veure amb el paràgraf anterior: "Fins i tot la branca més petita de la família humana, en algun moment, ha gravat el seu somni a la roca on ha viscut. Somnis reals i, de vegades, plens de sofriment. Però es corresponen amb el trosset de terra d'on surten. Totes aquestes formes d'expressar els sentiments han format l'obra de generacions de poetes, músics i cors humans anònims. En l'era dels avions, les comunicacions i les explosions atòmiques estem a punt d'escombrar de la terra el folklore que hi queda sense malmetre. Avui, només a uns quants folkloristes sentimentals com jo ens inquieta aquest panorama. Però demà, quan sigui massa tard i tothom avorreixi la música automatitzada distribuïda de forma massiva, els nostres fills ens menysprearan per haver llençat el millor de la nostra cultura".

A les comarques gironines n'han pres nota! Fa uns anys, el cançonero de Riudaura *D'aquí estant veig una estrella* ja apel·lava als pensaments de **Lomax** per reivindicar-se. I ara *Càntut*, aquest projecte nascut el 2012 que rescata de l'oblit, classifica i posa a disposició de tothom les cançons dels avis, i es multiplica en forma de festival i de disc. Els músics que han recollit el guant són **Belda i Sanjosex**, que tenen al seu favor que els seus dos cognoms fan ritme 2+3, com **Belda i Arnella**, **Ia i Batiste**, **Simon i Garfunkel**, **Lennon i McCartney**, **León i Quiroga**, **Lole i Manuel**... El disc *Càntut* (BankRobber, 2016) inclou una cançó de bandolers de molt abans dels gàngsters, "Serrallonga". La canta amb una sonoritat aspra i crua **Sanjosex**, que fa uns anys, anant pels marges dels camins, va escriure "Bob Dylan" amb una lletra clarivident on recordava el *Desire*. Quin gran disc és el *Desire*!